

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. IV. De potestate, quam Sanctissima Virgo exercet in purgatorio in
favorem animarum, quæ ibi cruciantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

turalem se semper abscondendi, ac si probe cognoscerent deformitatem suam; Hæc, quid scio, an illi ejusdem non sint indolis; verum incassum omnino ipsi fugiunt & simulant; Est mihi certum remedium, quo detegam & agnoscam illos. Hæc, quale est? interrogavi ipsum, libentissime addidit illud.

Bonum medium agnoscendi hæreticos perfonatos.

Quando pulsatus ad portam, & post pulsus aliquos paulisper fortiores, non percipitur tumultus, nec quisquam respondet, optimè judicari potest, neminem esse domi; sed quando auditur vox, quæ clamet, non sum hic, discedite, domi nemo est, tantum abest, ut hæc negatio persuadeat mihi id, quod dicit, ut potius mihi negandò, evidenter & infallibiliter me certum reddat, aliquem domi esse. Optimè igitur videbitur, an verum sit, nullum amplius Jansenistam esse in mundo; Ecce enim, pulsa aliquantulum fortius ad illorum portam, si nemo sit domi, nullum respondebitur verbum. Incassum vociferabor contra Arianos, &

Montanistas, & Gnosticos; nemo respondebit, eò quod amplius non fiat in mundo; verum dum hi excitant tumultum, dum vociferantur, dum conquerantur, dum protestantur, se hic non esse, sequitur injustè pati persecutiones; quòd evidentiùs requires argumentum, ut certus sis, aliquem hic esse domi? si nemo enim hic esset, nemo responderet: Sed ij, qui altè vociferantur & acciter protestantur, sed hic non esse, nonne dicunt, esse se hic & esse ex illis?

Inveniebam profectò hoc medium satis bonum ad cognoscendum ita ipsorum faciem naturalem, per propriam latvam, quæ uti se credunt ad occultandum illam: Verum incipiebam affici tædiò, ex discussu tam longo de inferno, de Dæmonibus, & de hæreticis, Virginis Sanctissimæ adversarijs; hinc inquebam Thrasilo; Eia, quæso, indè me eximè; malo esse in purgatorio, quàm in inferno: Incipit itaque de illo sic mihi loqui.

ARGUMENTUM.

De Potestate, quàm Sanctissima Virgo exercet in Purgatorio, in favorem animarum, quæ ibi cruciantur.

ARTICULUS IV.

Memineris, ipsam dixisse optimè exprimitur purgatorium; antea: *In fluctibus maris ambulavi.* Hisce verbis, Verum enim est, pœnas ipsius non esse nisi fluctus, qui fluunt, eò quòd

quod æternæ non sint; nihilominus si ceteris sunt maris, eod quod tantum habeant amaritudinis, quantum infernus ipse, hoc solum excepto, quod careant æternitate.

Augustinus
de Reliquiis
Sanctorum, lib. 1.
Cap. CXXII.
de sanctis
sanctis.

Sanctus Augustinus pro certo tenet, pœnas, quæ tolerantur ibi, atrociores esse omnibus cruciati-
bûs, quos perpeffi sunt homines, vel unquam perpeti possant in vita præfenti; &, quamvis omnes Martyres horrenda sustinuerint tormenta, hæc comparari non posse cum illis, quibus Justitia Dei ex-
cruciat animas in purgatorio, ad puniendum minima ipsarum peccata, vel minimas peccatorum reliquias, quas imperfecta illarum pœnitentia non deleverat; Nihil enim coinquinatum intrabit in paradisum.

Jam articulus est fidei, animas purgantes relevari posse suffragiis vivorum, id est, intercessionibus justorum & amicorum Dei, offerentium pro ipsis vel preces, vel alia pœnitentiæ opera. Si Sancti, qui sunt adhuc in terris, id possunt, quanto magis Sancti, qui sunt in cœlis, id poterunt? sed potissimum Regina Sanctorum omnium, Sanctissima Virgo, relevare potest miseræ hæc animas & potentius & efficacius, quam id valeant tum just in terris, tum Sancti in cœlis; credas namque, nec unicam esse animam in Purgatorio, quam summè non diligit ipsa: cum primis ex eo, quod plurimum

R. P. Isaac Consultat. Tom. III.

eam diligit Filius suus; eod quod redemerit ipsam suo sanguine; ad optaverit ipsam suis gratijs; præparaverit ipsi suum regnum, destinaverit ipsam ad modulandum in æternum suas laudes in cœlo, ubi certa est, recipiendam se fore, dum exibat Purgatorio: Quis ergo dubitare potest, quin Sanctissima Virgo, cujus tanta est charitas, non interponat auctoritatem suam apud filium suum, ut consoletur illas, earumque abbreviet pœnas & cruciatus? sed speciatim, quin optuletur illis, quæ fuerint ipsi magis devotæ; illas, quæ singulari studuerint ipsam afficere honore; illas, quæ aggregaverint sese præcipuè cuidam ipsius Confraternitati, velut Rosarii & scapularis, quæ majores sunt, magisque receptæ ab universâ Ecclesiâ.

Siquidem, quantum ad Rosarium, paucos invenire est Christianos bonos in toto orbe, qui illius non sint membra; intelligo de ijs, qui serio suæ invigilant salutis; & sanè efficax illius hoc est remedium; cum tot milliones hominum, ex omnibus generibus conditionû, incipiendo à Regibus & Reginis, usque ad novissimum plebis; & à Pontifice Maximo, summisque præsulibus, usque ad infimos Ecclesiæ Clericos, eidem sint aggregati, ita ut quivis in particulati veniat in partem præcum aliorum omnium, & omnium simul offerentium, quotidie & omnibus diei

*Quam utile
sic Confratrem esse
Rosarii.*

Zzzz ho.

*Sanctissima
Virgo amat
animas Purgatorij, illis
que con-
sulari po-
tentiâ suâ,*

horis, & cunctis momentis, & cotidie salutationem Angelicam Sanctissimæ Virginis, quod est incessanter congratulari incomparabili ipsius gloriæ, quam possidet ex eo, quod sit Mater Dei.

Quando post id genus homagij, quod reddant ipsi omnes confratres Sancti Rosarii, postque id genus gaudij, quod renovant continuo ipsius cordi, ij omnes hanc faciunt orationem, tum pro seipsis, tum pro aliis: *Sancta MARIA, Mater Dei, ora pro nobis peccatoribus, nunc, & in horâ mortis nostræ: Quis credere audeat: ipsam ita fore inexorabilem, quin unquam exaudiat orationem incessanter sibi oblatam à tantâ & linguarum & cordium multitudine, quando omnes simul deprecantur ipsam pro omnibus in communi, & pro quolibet in particulari; Ora pro nobis peccatoribus; quando obsecratur pro nunc, & potissimum pro horâ mortis; Nunc & in horâ mortis nostræ; petere hoc ab ipsâ absque intermissione, non solum per nos ipsos, sed per ora decies centiesque millena, & adhuc plura; ac tandem nihil obrinere: quemodò id foret possibile? Ecce justissimam ansam confidentiæ illorum qui ostendunt devotionem suam erga Sanctissimam Virginem, celeberrimæ confraternitati Rosarii suum dando nomen.*

Prærogati. Et quantum spectat confraterni-

tatem scapularis, quid celebrius est, magisque confirmatum in Ecclesiâ ex confessione Christianorum omnium, qui perversa non amplectuntur sententia inimicorum sanctissimæ Virginis? An videre quidquam est, quod plus habeat auctoritatis, quàm Bulla Papæ Joannis XXII. quæ appellatur Sabatina, ubi declarat universæ Ecclesiæ veram intentionem Matris hujus Misericordiæ, postquam ab ipsâmet ad hoc acceperat jussa, & affirmat, quod, cum aliquando flexis in terrâ genibus ipsum deprecaretur! hæc sibi apparuerit & dixerit: Quod, sicut ipsa riam imposuerat suo capiti, petens à dilecto suo Filio, ut suus esset interis Vicarius, ita nunc vellet, ut confirmaret in terris gratias & indulgentias jam in cælis à Filio suo ordini Carmelitarum concessas; quòdque si alij ex devotione se associarent sacro huic ordini, portantibus habitum, qui illius nota est & signum, id est, scapulare; si post obitum suum ad Purgatorium deputentur: Ego in Sabbatho à morte ipsorum, inquit, ipsa, illuc descendam, & extraham inde illorum animas, quas deducam ad montem vitæ æternæ; pro quo beneficio dicere volo confratres & sorores Horas Canonicas; & ij, qui legere nesciunt, jejunent omnibus diebus jejuniij ab Ecclesiæ præceptis, nisi legitimo eximantur impedimento, & diebus Mer-

curij

Bulla Joannis XXII. pro scapulari.

Alie B
plurim
firmo
Pontifi
cum, c
firmat
scapula

curij ac Sabbathi abstineant à carne, excepto die Nativitatis Unigeniti Filij mei.

Cum hæc dixisset mihi, inquit Papa, dispartit ex meis oculis, & exin hæc adjungit verba: Recipio igitur, ratifico, & confirmo in terris has Indulgentias, sicut concessit illas JESUS Christus in cælis per merita & intercessionem Sanctissimæ Virginis; & ideo nulli liceat irritate, vel temerario ausu contraire huic ordinationi. Hic est tenor & auctoritas Bullæ Papæ Joannis Vigesimo secundi.

Et quamvis Bulla ab aliquo summo Pontifice concessa seu oraculum cæli debeat haberi à Bonis Catholicis; nihilominus ut magis suspiciosus, minusque obtemperantibus auctoritati summorum Pontificum, omnis tolleretur difficultas, quam experiebantur in adhibendo gratiæ tam inusitate fidei; Sanctissima Virgo confirmari ipsam voluit à pluribus aliis summis Pontificibus Joannis XXII. successoribus. Siquidem Alexander V. ipsam confirmavit; Paulus III. ipsam confirmavit; Gregorius XIII. ipsam confirmavit; Clemens VIII. ipsam confirmavit; Paulus V. ipsam confirmavit, & expressum fecit Decretum, in quo explicavit illam, omnemque dedit libertatem, eandem publicandi populo in omnibus Cathedris, ubi Sanctum prædicatur Evangelium exhortans omnes ad hanc devo-

tionem erga Sanctissimam Matrem Dei.

Et ut huic adiungam, quidquid idoneum est ad conferendum rei majorem applausum, majorémque auctoritatem, quia Sanctissima Virgo summam accipit venerationem & singularem omnino cultum in celebri Ecclesiâ Dominæ nostræ Rothomagensis, ut toleretur huic populo, qui devotissimus est ipsi, omnis etiam minimi dubij umbra in devotione erga illam: Archi-Episcopus, qui moderabatur magnam hanc Diocesim Anno 1648. requirere voluit mentem & opinionem celeberrimorum Doctorum Sorbonensium circa devotionem scapularis; & octo vel novem præstantissimorum suaserunt ipsi ut illam institueret & promoveret in totâ suâ Diocesi.

Si igitur post tantas auctoritates, post tot Bullas summorum Pontificum, post assensum tot eximiorum ac sapientissimorum Doctorum, post approbationem tam universalem totius Ecclesiæ, à Româ usque ad extremitates terræ audiretur quisquam contemnere vel arguere devotionem tam sanctam, condemnare fidem tam piam, oppugnare veritatem tam Christianam, promovendo honori Sanctissimæ Virginis tam idoneam, tamque plenam consolatione pro animabus ipsi devotis;

Zzzzz 2 pro

Confirmatio magis particularis.

Alia Bulla plurium summorum Pontificum, confirmatum scapulare.

pro quo haberetur, nisi pro personato hæretico?

Quid igitur obstringere te possit, ut te submitas, si sex summorum Pontificum non sufficiat auctoritas? Quis tuos tibi adimat scrupulos, si octo Doctorum sententia tibi non videatur satis securæ? Quis tuo inculpat animo affectus & sensus reverentiæ, pietatis, confidentiæ & devotionis erga Sanctissimam Virginem, si approbatio universalis, si exemplum tot bonorum Catholicorum, si fructus tam evidens absque ullo periculo jacturæ minimæ, te flecendi non habent virtutem?

Apagite proterva capita, non statis pro Dei causâ; si esset vo-

bis fides, & submittio foret vobis erga supremum caput Ecclesiæ; si valeretis ratione, annueretis Catholicorum, Doctorum sententiæ; si aliquid vobis superstes foret pietatis in animo, haud difficulter addiceretis vos devotioni erga sanctissimam Virginem, quæ tantâ pollet auctoritate, tantâ assiduitate excercetur in totâ Ecclesiâ. Hæc quid expectandum est ab ipso, qui caret & fide & ratione, & pietate? An sperare is possit potentis intercessionis subsidium à Sanctissimâ Virgine, vel mortis in luctâ, vel sævos inter cruciatus, quos tolerabit in purgante ergastulo, nisi tamen magis descenderit in infernum.

ARGUMENTUM.

De supremâ Potestate, quam exercet Sanctissima Virgo in universâ terrâ.

ARTICULUS V.

Non est bonum aspicere res parvas, ubi quis consideraverit majores ac pulchriores, eodquod illæ cum his comparatæ, quasi nihil videantur, & non nisi vilem sui pariant estimationem. Postquam consideravimus potestatem supremam, quam Sanctissima Virgo exercet in cælis, & in abyssis inferni, & in fluctibus Purgatorij, modicum videbitur vobis, si dixerimus, dominari ipsam in omni terrâ ac orbe

universo; quid enim tota est terra respectu cæli? Veram est: nihilominus hoc modicum (eodquod aspiciamus illud è vicino, & vicissim è vicino id nos aspiciat) videbitur nobis tam magnum, tamque stupendum, ut forsân id pluris simus æstimaturi, quàm cætera omnia. Et profectò nõane hoc stupendum sit?

Sanctus Cyrillus Alexandrinus S. Cyrill. Alex. de B. Virg. in facundo & magnifico illo discursu, quem declamavit ad gloriam Admi-